

17.oktober 2016

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut til FM2017 pålægges at udarbejde en redegørelse med tiltag til, at udvikle en mere familievenlig arbejdsmarkedspolitik.
(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Først tak til forslagsstilleren. Siumut har følgende bemærkninger.

Et af vore vigtige kulturelle arv er, at vi deler og samarbejder. Grunden til jeg siger dette er, at når den dygtige fanger kommer hjem med sin fangst, så starter kvindernes og børnenes arbejde, således at arbejde, læring og hjem bindes sammen og gøres som et naturligt ting.

I moderne tider er arbejdslivet blevet indført, hvor det køre som i den vestlige verden, hvilket vil sige at arbejdet tager udgangspunkt i tiden, hvor de fleste møder kl. 8.00 og har fyraften kl. 16.00 og når man her leder, så er arbejdstiden længere.

Tiden har vist at der på arbejdspladserne er mange sygedage, og dette skyldes sikkert mange forskellige forhold, men i de senere år er stresssygdomme tiltagende.

Det er almindelig kendt, at stresssygdomme for de meste skyldes at man har svært ved at følge med samt travlhed. Når forholdene på arbejdspladsen og i hjemmet ikke længere står i forhold til hinanden, så får forældrene det svært, og kan medføre at de må sige op på deres arbejde, selv om forældrenes viden er vigtig for arbejdspladserne.

Det skal bemærkes at det ikke længere kun er mødrene der passer på deres børn nu om stunder, for fædre tager også deres pligter for opdragelse som mødrene. Det er almindelig kendt at småbørn har flere sygdomsperioder, men den overenskomstmæssige fraværsdag er kun 1 dag, som bruges til at finde en som kan passe barnet, uanset at barnet har behov for at blive passet af sine forældre, og man kunne forestille sig, at f.eks. bedsteforældrene af deres arbejdsplads kan få lov til at passe deres syge barnebarn, således at familiebåndet kan styrkes i samarbejde med arbejdspladsen.

I andre lande er der mulighed for at kunne arbejde i kortere tid og man kan eksempelvis forestille sig, at familier kan arbejde fra kl. 9.00 til 15.00, således at man i større grad kan opfylde børnenes behov om morgenen, og at man om eftermiddagen kan få bedre til at kunne hente børn, handle ind og lave mad. Arbejdet kan sammen med arbejdspladsen tilrettelægges således at arbejdet kan laves fleksibelt, og dette kan de implicerede organisere.

Der fødes færre børn, mens de ældre på den anden side stiger i antal og hvis vi skal sikre at tage godt vare om dem, kan vi ikke komme uden om, at flest mulige i den arbejdsduelige alder skal være på arbejdsmarkedet og der må vi sikre os at vi også ser på familiers forhold.

På mange måder har de ældre brug for familiers omsorg, f.eks. når den ældre er syg skal vi kunne debattere, at et familiemedlem kan få fri fra arbejdet for at passe den syge ældre, og når det drejer sig om uheldelige sygdomme, så skal vi også kunne se på forhold der kan lette familierne.

Når familievenlige virksomheder bliver en realitet, så er det også sikker at man kan give mere tilbage til virksomhederne, og så kan disse i større grad sikre sig at have dygtige og stabile medarbejdere.

Her i landet bestræber vis os på, at så mange som mulige skal have en uddannelse og være med til at løfte ansvaret, og som følge heraf, så er flere og flere unge i uddannelse i stadigvæk længere tid,

med det resultat at man kommer senere ind på arbejdsmarkedet. Fare er at tilknytning til arbejdspladser fra barndom er mindre og deraf følgende ændret syn på arbejde.

Siumut lægger vægt på, at man skal benytte sig af frivillighed og at virksomhederne er dem der skal gå forrest i at have en familievenlig arbejdsmarkedspolitik, således at man kan have et samlet syn på familiesammenholdet og øge omsorgen.

Siumut tror på, at man kan tilrettelægge virksomheder med at tilpasse disse familielivet, således at man sammen med samfundet kan tilpasse sig og løfte ansvaret i fællesskab.

Med disse bemærkninger støtter Siumut beslutningsforslaget og henviser forslaget til behandling i Erhvervsudvalget.

Suka K. Frederiksen
Siumut